

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

พระอรหันต์กับยาเสพติด

สรุปทองคำเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ทองคำได้ ๑ กิโล ๒๓ บาท ๖๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๑๐ ดอลลาร์ เรามันโมโห เป็นวัน ๆ แล้วทองคำโดดขึ้นโดดลง ๆ เราชักโมโหนะ อยากจะไปกว้านเอาทองคำทั้งหมดที่มันโดดขึ้นโดดลงมาเข้าคลังหลวงเราให้หมด ปิดประตูก็เลย ที่นี้จะขึ้นลงไปไหนขึ้น เรานอนสบายเลย เดี่ยวนี้ยังกำลังโมโห ให้พากันไปกว้านเอาทองคำเหล่านี้ที่มันดี้อ เข้าใจไหม โดดขึ้นก็เหยียบหัวพวกเรานั้นแหละ ขึ้นเท่านั้นขึ้นเท่านั้น ขึ้นตรงไหนขึ้นเหยียบหัวคนเรา ไม่ได้ขึ้นไปไหนนะ

เราจึงโมโหไปกว้านมันลงมาเอาเข้าคลังหลวงให้หมด ปิดล็อกกุญแจเสร็จเรียบร้อยนอนสบาย ๆ เอาจะขึ้นที่ไหนขึ้น อยู่ในห้องนี้ห้ามไม่ให้ออกห้องนี้ ลั่นกุญแจไว้เลย เดี่ยวนี้กำลังโมโห ตื่นขึ้นมาวันไหนได้ยินแต่ทองคำโดดขึ้นโดดลง เราเลยจะเป็นจะตาย คอยฟังแต่เรื่องทองคำ ให้พากันไปจับทางทองคำดังลงมาสักหน่อย ทำไมมันจึงทางยาวนานทองคำนี่นะ วันไหนขึ้นลงอยู่ตลอด มันพิลึกพิลั่นเหลือเกิน เราก็เลยโมโหนะซี วันนี้เลยระบายความโมโหให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ให้พากันไปจับทางมันดังลงมาสักหน่อยนะ เอาเข้าคลังหลวงของเราให้หมด ล็อกกุญแจเลย ไปมึงอยากขึ้นให้มึงขึ้น มึงอยากลงให้มึงลง กูจะไปเที่ยวนอนสบาย ว่างั้น เข้าใจไหม ขึ้นเรื่อยลงเรื่อย เวลานี้มันก็ขึ้นเป็น ๔ แสน ๙ หมื่น โน่นนะไม่ใช่เล่น สองกิโลมันก็จะเข้าล้านแล้ว มันขึ้นทุกวัน

นี่ละสมบัติของโลกก็ต้องได้อาศัยอยู่อย่างนี้จะว่าไง อะไรมีเปลี่ยนแปลงนิดหน่อยก็มากระเทือนจิตใจชาวโลกเราทั้งนั้น ๆ มันเป็นอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่านถึงสอนธรรมะเข้าสู่ใจ ให้ปรับใจให้ดี ให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ที่มันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มันออกไปจากใจ ถ้าใจไม่รู้เท่าทันใจก็เสียเปรียบให้มัน ขาดทุนไปเรื่อย ๆ ถ้าใจรู้เท่าทันไม่เสีย อะไรรู้ขึ้นลงก็ขึ้น ผู้รู้คือตัวจิตเองนี่ก็ไม่เคยขึ้นลง แล้วยังมีธรรมเข้าไปปัดภายในจิตใจแล้ว ทราบเหตุการณ์ทั้งหลายได้เป็นอย่างดี ๆ

อะไรจะขึ้นบนเมฆก็ให้มันขึ้นไป มันจะลงไปได้กัณรอกเวจก็ให้มันลงไป เราไม่ขึ้นกับมัน เราไม่ลงกับมัน เราก็บาย เอาตรงนี้ซี อันนี้พอเขาโดดขึ้นเราก็อัน เขาโดดลงเราก็ลง สุดท้ายพวกนี้ไม่ได้มีเวลาหลับนอนกันนะ แล้วโดดขึ้นโดดลงตามสิ่งต่างๆ ที่มันเคลื่อนไหวไปตามธรรมชาติของมัน แต่จิตนี้มันคึกคะนอง หาดินอย่างนั้น ๆ อันนั้นขึ้น

อันนี้ลง ขึ้นตรงไหนลงตรงไหนก็มาเหยียบหัวใจเรานี้ เพราะเราไม่รู้เท่าทันมัน มันก็เป็นไปได้ ท่านจึงสอนให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ จากจิตใจของเราดวงนี้แล้ว จะอยู่กับสิ่งทั้งหลายได้อย่างสะดวกสบาย เอ้า ขึ้นก็ขึ้น ลงก็ลง การวิ่งเต้นชวนขายเป็นเรื่องของโลก จะต้องวิ่งเต้น เราก็ต้องวิ่งเป็นธรรมดา แต่ไม่ถึงเกิดความเสียหายกระทบกระเทือนภายในจิตใจตลอดไปกับสิ่งทั้งหลายที่เคลื่อนไหวไปมา เราก็อยู่สบาย

เราไม่รู้มากเราก็รู้น้อยตามกำลังของเรา เราก็พอเป็นไปนะ ไม่กระทบกระเทือนมากนัก ถ้ามีธรรมแทรกเข้าไปในจิตใจบ้างแล้ว จะไม่ค่อยมีความกระทบกระเทือนมากเต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนคนไม่มีธรรมเลย ซึ่งมีตั้งแต่โลกล้านๆ กิเลสล้านๆ ดิ้นตลอดเวลา หาความสุขไม่ได้ ไปอยู่บนกองเงินกองทอง ก็ไปดิ้นอยู่บนกองเงินกองทอง ไปอยู่ที่ไหนว่าเป็นความสุขความเจริญ ไอ้ตัวพินตัวไฟอยู่ในหัวใจดวงไม่รู้เหตุรู้ผลไม่มีประมาณเสียดวงเดียวเท่านั้น ไปอยู่ที่ไหนร้อนหมด ใจมีรู้จักประมาณผ่อนผันสั้นยาวทุกสิ่งทุกอย่างกับตัวเอง ก็ผ่อนผันสั้นยาวกับสิ่งภายนอกได้ ไม่เดือดร้อนวุ่นวายจนเกินไป

เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้มีเวลาพักจิตพักใจบ้าง อย่าให้มันติดมันตันเสียจนเกินเหตุเกินผล จะหาความสุขจากความติดตันของมัน ใครก็หากันทั้งโลกไม่มีใครเจอ เอามาซิ ต่างคนต่างติดต่างตัน จิตใจอยู่เฉยๆ ไม่ได้ต้องติดต้องตัน แล้วผลที่ได้มาจากความติดตัน มันก็มีแต่พินแต่ไฟ แม้ที่สุดมาลงเสื่อลงหมอนนอนลงไปแล้วยังไม่หลับอีก นั่น ไฟมันเผาอยู่ในหัวใจ ถ้าใจมีเหตุมีผลมีธรรมมีธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงบ้างแล้วจะพอพักพอผ่อนบ้าง เวลาหมუნก็หมუნ เวลาพักก็พัก เวลาหนักก็หนัก เวลาเบาก็เบา มีเป็นพักๆ ไป อันนี้มันมีแต่หนักเรื่อย ๆ ใต้ก็หนัก เสียก็หนัก อะไรมากไปหมด เพราะเราไม่รู้เท่าทันมัน จึงมีแต่ทำเสีย

ได้มาก็เสียไปอีก ใจก็เสียไปอีก มันเสียอยู่ที่ใจที่ไม่รู้ประมาณนั้นแหละ ไม่เสียที่ไหนนะ อย่างที่พูดเรื่องทองคำขึ้นลงๆ โลกนี้ตื่นเต้นกันทั้งโลกจะว่าอะไร เพียงทองคำเขาก็เป็นแร่ธาตุชนิดหนึ่งเท่านั้นเอามาวางไว้ปั๊บ แต่จิตใจโลกมันไปอยู่ที่นั่น มันไปเป็นพินเป็นไฟติดตันรอบกองทองคำซึ่งเป็นแร่ธาตุชนิดหนึ่งเท่านั้น วางไว้นั้น จิตใจเรามันติดตันอยู่กับอันนั้น เขาไม่เป็นอะไรแต่เรามันเป็น วันนั้นก็บอกว่าขึ้นแล้วทองคำ ๔๙๖,๐๐๐ หรือไง ติดอีกแล้ว วันพรุ่งนี้มันจะขึ้นอีกหรือไงนะว่าอีก มันเป็นอย่างนั้น มันหากตันอยู่ในนี้

ท่านจึงสอนเป็นธรรมให้พวกเราได้คิด คือผู้ไม่ติดไม่ตันกับผู้ติดผู้ตันมันต่างกัน คนติดตัน คนไข้ติดตันอยู่บนโรงพยาบาลก็ขึ้นก็ตาม สูงขนาดไหนก็ตาม ติดตันมีแต่เรื่องความทุกข์ของคนไข้ทั้งนั้น ติดตันอยู่ในนั้น ไม่มีใครติดตันได้รับความสุขเลย ความติดตัน

มันต่างกัน พวกหนึ่งเล่นกีฬา ตีตดินไปกับกีฬา เล่นอะไรตีตดินไปกับอันนั้น ต่างคนต่าง ตีตต่างดินไปคนละทิศละทาง แต่ผู้ที่ได้ผลดีเกินคาดจนถึงได้มาเป็นศาสดาของโลก คือ พระพุทธเจ้าของเรา ตีตดินเพื่อหนีโลกหนีสงสาร หนีกองทุกข์กองภัยทั้งหลายที่เผลอนั้ง เขาทั้งเรามากี่กัปกี่กัลป์ ตีตดินออกด้วยอรรถด้วยธรรม สลัดออกไปได้ตรัสรู้ขึ้นมาเป็น พระพุทธเจ้าขึ้นมา ทีนี้ไม่ตีตไม่ตีดิน ไม่ยกไม่ย่อ ไม่แบกไม่หามอะไรแหละ ปล่อยไว้ตาม สภาพ

มันหนักก็ให้มันหนักอยู่ของมัน ไม่มีความหมายในความหนักเบาของมัน ผู้ไปให้ ความหมายก็คือใจของเรา เป็นผู้ไปให้ความหมาย จึงมาหนักอยู่ที่นี้ ท่านจึงสอนให้ปล่อย อย่างยกตัวอย่างให้ฟัง นั่นละธรรมท่านปล่อย พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านปล่อยอย่าง นั้น แล้วท่านเป็นยังงผลของการปล่อย ยกตัวอย่างเช่น มีอิฐก้อนหนึ่งน้ำหนัก ๑๐ กิโล แล้วทองคำอีกแท่งหนึ่งน้ำหนัก ๑๐ กิโลด้วยกัน ให้โลกมายก ใครจะมายกอะไร ทั้งสอง แท่ง แท่งอิฐแท่งหนึ่ง ทองคำแท่งหนึ่ง มีน้ำหนักเท่ากัน เอ้า ให้โลกมายก โลกนี้จะรุมมา ยกทองคำกันทั้งนั้นแหละ ทั้ง ๆ ที่น้ำหนักเท่ากัน อิฐไม่มีใครเหลียวแลแหละ

เอ้าทีนี้ให้พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านมายก พอเห็นพวกเรากำลังเป็นบ้ากันแหม่ กันเข้ามา ไม่เคยเห็น แหม่อะไรออกมามากมายนักหนา ทั่วโลกดินแดนแหม่เข้ามาหา พระพุทธเจ้า ท่านก็จะถามว่าแหม่เข้ามาอะไร มีอะไรเกิดขึ้น แหม่เข้ามาหาพระพุทธเจ้า แล้ว แหม่เข้ามาหาอะไร ขอให้พระพุทธเจ้าทรงยกทองคำ ไม่ได้บอกนะว่าอิฐ ให้ไปยกทองคำทั้ง แท่งน้ำหนัก ๑๐ กิโลวางั้น แล้วพวกนี้จะยกตามหลังอีกคนละ ๑๐ กิโล ๆ ทองคำมีเท่าไร ๆ ในโลกนี้จะกว้านมายกให้หมดตามเสด็จพระพุทธเจ้า ที่มีความสุขความสบาย

ทีนี้เวลาพระพุทธเจ้าตอบรับสัตว์โลก ท่านตอบว่า พวกเธอทั้งหลายมันยุ่งบ้าเกินไป นั้น เข้าใจไหม มันยุ่งอะไรบ้าเกินไป ก็มันมาทั่วโลกประสาแร่ธาตุคือทองคำ แล้วจะมาให้ เรายกอะไร เราไม่ยกมันหนักเท่า นั้นพอ โลกธาตุนี้เราปล่อยหมดแล้ว เราไม่ยก หนักยิ่งกว่า แร่ทองคำขนาดไหน เราตถาคตปล่อยหมด ตถาคตสุข บรมสุขอยู่กับตถาคตองค์เดียว อยู่ กับพระสาวกท่านผู้ปล่อยวางหมดแล้วโดยสิ้นเชิงบรรดาภาระทั้งหลาย แต่ละองค์ ๆ ท่าน เป็นสุขสุดยอด ไปพากันกลับ ไล่กลับไป พวกนี้มันยังไม่ยอมกลับนะ มันยังจะให้ พระพุทธเจ้าพาแบกอีก เราแบกจนแทบเป็นแทบตายยังจะให้พระพุทธเจ้าพามาแบก ท่าน ปิดหนีท่านบอกท่านไม่แบก มันยังจะมาขอให้ท่านแบกอยู่เธอ

ไปนี่กลับไปบ้าน อย่ามาขอให้หลวงตาแบกนะ เข้าใจไหม หลวงตาบ๊วแบก ถึงไม่ เป็นพระพุทธเจ้า พระสาวกพระอรหันต์ก็ตาม หลวงตาบ๊วตัวเท่าหนูหลวงตาบ๊วก็รู้ว่ามัน

หนัก หลวงตาบัวจะไม่แบกเข้าใจใหม่ละ แบกกั้แบกเพื่อประโยชน์แก่โลกแก่สงสารไม่แบกทางด้านจิตใจ ย่อมมีความเคลื่อนไหวเช่นเดียวกันกับโลกทั่ว ๆ ไป บรรดาพระพุทธรเจ้าสาวก ท่านสงเคราะห์โลกทั้งหลาย ต้องแบกต้องเก็บต้องหามต้องหามสิ่งเหล่านี้ แต่จิตใจท่านรู้ประมาณตลอดเวลาจึงไม่มีการบอบซ้ำเข้าใจใหม่ละ พวกเราทั้งแบกทั้งหามทั้งบอบทั้งซ้ำทุกอย่างไม่มีขึ้นดีเลย ให้พากันแยกแยะไว้นะ

ทุกอย่างให้ทำไปตามหน้าที่การงานของตน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับธาตุกับชั้นร พาอยู่ พากิน พาหลับ พานอน พาขับ พาถ่าย เป็นกองทุกข์ทั้งนั้น ต้องหามาเยียวยาเขา แต่เราก็ต้องหามาเยียวยาอย่าดีอย่าดีน เพลิดเพลินจนเกินเนื้อเกินตัว ได้มาเท่าไร ๆ ไม่พอ ได้มาเท่าไรไม่พอ ต่างคนต่างดีดต่างดีน เลยไม่มองดูป่าช้าตัวมันกำลังดีนซึ่งกำลังจะตายนี้บ้างเลย แล้วก็ตายไปด้วยกันกับโลกทั่ว ๆ ไปนั่นละ ไม่เกิดประโยชน์อะไร นั่น

เวลาดีนก็ เอ้า ดีน ใจให้มีธรรมรักษาตัวจะไม่บอบซ้ำ อยู่ในโลกก็อยู่ เขาอยู่ยังงไรเราก็อยู่อย่างเขา เขาทุกข์เราก็ทุกข์ เขาหิวเราก็กินหิวเหมือนกัน เขอิมเรายอมรับอิม แต่จิตใจของเรามีธรรมเป็นประมาณอยู่ตลอดเวลา จะไม่มีคำหิวโหยดีดดีนเหมือนสังขารร่างกายนี้เลย นี้เรียกว่าผู้มีธรรม ต่างกันอย่างนี้ ถ้าผู้ไม่มีธรรมแล้วดีนจริง ๆ ทุกข์จริง ๆ ทั้งภายนอกทั้งภายในใจ เลยดีดดีนไปตาม ๆ กันหมด พากันจำเอานะ วันนี้ก็เทศน์ให้ฟังย่อ ๆ นี่เป็นแบบหนึ่งที่เราเอามาเทียบถึงเรื่องทองคำวิ่งขึ้นวิ่งลง ไล่มันมาเข้าคลังหลวงเข้าใจใหม่ จากนั้นก็บอกไล่ให้ปล่อยวางกัน อย่าเป็นบ้ากันเสียจนเลยเถิดเลยแดน เข้าใจ

แล้วก็หลวงตานี้แหละบอกให้ท่านทั้งหลายปล่อย ครั้นเห็นหน้าลูกศิษย์ลูกหาคนไหนเข้ามา ไหนละทองคำ มันยังงไรหลวงตาองค์นี้ก็ดี ไหนละดอลลาร์ ไหนละทองคำอยู่อย่างนั้น ก็จะทำให้เขาปล่อยยังงไร เจอหน้าไหนก็มีแต่ทวงเอาทองคำกับเขา เขาก็ต้องได้หามาให้ จะปล่อยได้ยังงไร เอ้า ถ้าอย่างงั้นก็หาได้ตามเกิดตามมีนะ ได้แค่นี้แล้วเอามาแค่นั้นวันนี้ไม่ได้ก็พักไปเสียก่อน เมื่อวานนี้ได้ ๑ กิโล วันนี้ไม่ได้พักไปเสียก่อน วันหลังถึงไปกวานเอามาอีก มันเป็นยังงไรมันอยู่ที่ไหนทองคำ มันอยู่กับคนนั้นแหละ

เรามีความอบอุ่นเห็นพี่น้องชาวไทยเข้าวัดเข้าวา ฟังธรรมฟังธรรมซึ่งเป็นเหตุเป็นผลหลักเกณฑ์ ที่จะพาเล็ดลอดออกจากความทุกข์ทั้งหลายไม่มากก็น้อย ได้ตามความเสาะแสวงหาอรรถาธรรม ธรรมไม่เคยพาผู้หนึ่งผู้ใดให้ล้มจม ขอให้ได้มากได้น้อยอยู่กับตัวเอง จะเป็นสมบัติเต็มหัวใจ ๆ เห็นพี่น้องทั้งหลายเข้ามาเกี่ยวข้องกับวัดกับวา มีวันมีเวลาวางงานภายในบ้าง งานภายในคือความคิดความปรุปรุยุ่งเหยิงวุ่นวายกับหน้าที่การงาน

จิปาละ แล้วระงับมันลงไปพักจิต เรียกว่าพักเครื่องด้วยอรรถด้วยธรรม มีการภาวนาสงบ
ใจ

ใจนี้ติดดินตลอด จะสงบลงได้ด้วยการภาวนา ท่านผู้ใดมีธรรมบทยึดข้อใดที่ติดกับ
จิตนิสัยของตัว แล้วให้นำธรรมบทนั้นข้อนั้นมาบริกรรม มีสติบังคับกับคำบริกรรม ให้อยู่
กับคำบริกรรมเท่านั้น ไม่ต้องการอะไร สมบัติเงินทองข้าวของสามแดนโลกธาตุ ผู้ธรรมคือ
คำบริกรรมนี้ไม่ได้ว่างั้นเลย วันนี้จะเอาคำบริกรรมกับสติติดแนบกันกับใจ เราจะเอาอันนี้
ซึ่งมีคุณค่าล้นโลกล้นสงสาร อะไรสู้ไม่ได้ เวลานี้จะเอาอันนี้ก็ให้เอาอันนี้นะ ให้พักภาวนา
สงบเย็นใจ นี้เรียกว่าพักเครื่อง สิ่งสมมหาคุณคือธรรมเข้าสู่ใจของเรา ต่อจากนั้นเราก็
ชวนชวายเป็นเหมือนโลกทั่ว ๆ ไปไปชวนชวายเป็น แต่เวลาที่เราจะพักเครื่องเพื่ออรรถเพื่อ
ธรรม อันมีคุณค่าสูงสุดต่อจิตใจของเรา เราก็ให้ทำอย่าปล่อยจนเลยเถิดเปิดเปิง
เสียหายดนะ

นี่พี่น้องทั้งหลายมาเข้าวัดเข้าวาหลวงตากี้ดีใจ คือ คำว่าวัดเป็นสถานที่อบรม
ศีลธรรมพักผ่อนหย่อนตัว รู้จักประมาณ ท่านจึงเรียกว่า วัด คือสถานที่อบรม
นอกจากนั้นก็ไม่มีสถานี่แหละ กว้างแคบขนาดไหนสุดเหวี่ยง แล้วแต่ต่างคนต่างจะติดจะ
ดินไปไหน เวลาเข้าวัดเพื่ออบรมศีลธรรมให้มีความสงบเย็นใจ ให้มีกาลมีเวลา ถึงเวลา
ตายแล้วตายได้ด้วยกันเห็นไหมนี้ บนศาลานี้มีใครเว้นได้สักรายเดียวมีไหม ตายได้
ด้วยกันทั้งนั้น เวลายังไม่ตายให้รีบเร่งชวนชวายเป็นศีลหาธรรมเข้าสู่ใจ เพื่อลดหย่อน
ผ่อนเบาความเกิด ความตาย ความทุกข์ที่มันฝังจมไปด้วยกันนี้เบาบางลง ๆ มากกว่า
นั้นเราก็ดีดออกได้เลย ผู้ไปเกี่ยวข้องกับวัดกับวากับศีลกับธรรมมีผลต่างกันอย่างนี้
กับผู้ไม่เกี่ยวข้องเลยเห็นวัดเห็นวาเป็นข้าศึกศัตรู เห็นโรงลิเกระบำรำไป ย่าฝิ่น
ยาเสพติดเป็นของดีเป็นแดนฟ้าแดนสวรรค์ไป พวกนี้พวกจะจม เริ่มจะจม
ตั้งแต่เริ่มสนใจ นี้จะให้จำกันให้ดี

นี่ละแดนนรกอยู่ตรงนี้ แดนสวรรค์อยู่ที่รู้จักสิ่งเหล่านี้เป็นภัย โลกทั้งหลายกลัวกัน
ทำไมพวกเราจึงไม่กลัว กล้าหาญชัยต่อสิ่งลุ่มจม ถ้าไม่ตั้งหน้าตั้งตาจะลุ่มจมกัน เฉพาะ
อย่างยิ่งทั้งประเทศไทยนี้ไปสนใจกับมันอะไร พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เลี้ยงเรามาไม่ได้เลี้ยง
มาด้วยยาฝิ่น กล้วยา สุรา ยาเมา ยาเสพติดอย่างนี้นะ ท่านเลี้ยงมาด้วยขนมทุกสิ่งทุกอย่าง
นม เนย มีแต่ของดีของดีมาเลี้ยงลูก ลูกคนทุกข์คนจนเลี้ยง พ่อแม่เป็นคนทุกข์คนจน
เลี้ยงลูกจนเติบโตขึ้นมาเป็นผู้เป็นคนเหมือนกันหมด แต่ไม่เคยมีพ่อแม่คนไหนแหวกแนว
ไปหาสุรายาเมาเสพติดมาเลี้ยงลูก จนกระทั่งได้เป็นเศรษฐีครองเมืองไทยอยู่ที่นี่ เรายัง

ไม่เคยเห็น ท่านทั้งหลายยังจะอุทริตีเลิศยิ่งกว่าปู่ ย่า ตา ยาย บรรพบุรุษหรือจอมปราชญ์
ทั้งหลายที่ท่านพาดำเนินมาอยู่หรือ ถ้าจะหวังเดินตามครูผู้รู้ที่ฉลาด เราควรระมัดระวัง
สิ่งเหล่านี้เป็นภัยอย่างยิ่ง

เมืองไทยเรานี้ลองยาเสพติดเข้ามาดูซินะ เข้ามาในเมืองไทย จะเป็นหมาขี้เรื้อน
ไปหมดทั้งประเทศไทย หมาขี้เรื้อนวิ่งไปตัวไหน ตัวนี้มีค่ามีราคา ใครจะไปซื้อหมาขี้เรื้อน
ตัวนี้ หมาขี้เรื้อนตัวนี้มีราคาสูง ตัวนี้ราคาต่ำ มีคนไหนที่จะไปเหลือบมองกับหมาขี้เรื้อน
แต่ละตัว ๆ ที่เดินผ่านหน้ามา ตัวนี้น่ารักน่าชอบใจ ตัวนี้ราคาเท่าไรจะไปติดต่อซื้อกับเขานี้
มีไหม ไม่เคยมี มีแต่วิ่งเตลิดเปิดเปิงหนี เห็นหมาขี้เรื้อนเป็นภัย

อันนี้พวกยาเสพติดก็เป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองของเราทั่วหน้ากันหมด แล้วเรายัง
จะเห็นว่าเป็นของดิบของดีอยู่หรือ ยาเสพติดนี้เป็นเรื่องรุนแรงมาก ใครจะเป็นที่ไหนก็
ตาม เอาเศรษฐีมานั่งก๊ก เอายาเสพติดเข้าไปใส่ซี เศรษฐีคนนี้เป็นคนขี้ยา เป็นหมาขี้
เรื้อนเหมือนเราทั่ว ๆ ไป เป็นของดีแล้วหรือ เราถึงจะเสกสรรปั้นยอมเอามาให้เต็มบ้าน
เต็มเมือง จนกลายเป็นหมาขี้เรื้อนไปหมดทั้งเมืองไทย เพราะยาเสพติดที่เห็นว่าเป็นของ
เลิศของเลอ พวกกันพิจารณาให้ดีนะ ลูกเต้าหลานเหลนทุกคน นี้เอาธรรมของพระพุทธเจ้า
มาสอน

เวลานี้ทางการบ้านเมืองเขาก็ดำเนินอยู่ ก็รู้สึกว่าเป็นความเหมาะสมกับเป็น
ผู้รับผิดชอบในบ้านเมือง ผู้นำเท่านั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งอำนาจทั้งหน้าที่การงานทุก
อย่าง เห็นว่าสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติของเรา อันนี้ก็รู้กันแล้ว จึงได้ออกแก้ไข
ตัดแปลงเต็มเม็ดเต็มหน่วยเวลานี้เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ก็เพราะเห็นว่าเป็นภัย ผู้นำ
ของชาติไม่เห็นสิ่งเหล่านี้เป็นภัยจะเห็นว่าอะไรเป็นภัย เพราะฉะนั้นท่านเหล่านี้ท่านเห็นว่าเป็น
ภัย จึงต้องพยายามแก้ไขตัดแปลง วงราชการทุกหน่วยเวลานี้หัวหมุนตัวเลยเที่ยว
เพื่อไปแก้ไขตัดแปลงหรือปราบปรามสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลายซึ่งจะทำเมืองไทยให้ล่มจม

วงราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะตำรวจ ทหาร ข้าราชการ แผนกไหนก็ต่างคนต่างสอดส่อง
สอดดูพิชิตภัยที่จะมาเผาชาติไทยของเราให้จมด้วยกัน นี่เป็นของเล่นแล้วหรือ แล้วเรายัง
จะไปเที่ยวยินดีสอดส่องหามาเผาบ้านเผาเมืองอยู่หรือ คิดดูพ่อแม่ของเรารักขนาดไหน
รักลูกรักเต้า แล้วเอายาเสพติดที่โลกบ้า เวลานี้กำลังนิยมกันนี้เอามาป้อนลูกตัวเอง มีคน
ไหนไม่มีเลย ปิดออกทั้งนั้นเพราะเห็นว่าเป็นมหากภัย ด้วยเหตุนี้เองขอให้พี่น้องทั้งหลาย
ทราบให้ถึงใจ นโยบายของรัฐบาลที่มาดำเนินนี้ เรื่องเหล่านี้เสียหายมานานจนมานาน
แล้ว กำลังจะเร่งให้ขาดสะบั้นลงไปหมดเมืองไทย ท่านจึงออกมาแก้ไขตัดแปลง

ปราบปรามกัน ตามความแ่งหนักเบาของความผิดถูกชั่วดีของโลกที่จะมาเป็นภัยต่อชาติของเรา อุตส่าห์พยายามเต็มกำลังวังชาของท่าน

เห็นว่าท่านทำผิดไปแล้วหรือ พิจารณาซิ จะให้เมืองไทยจมทั้งประเทศจึงว่าเป็นของดีหรือ เอ้า ถ้าเป็นอย่างนั้นใครก็เป็นนายกฯได้ ไปเอาคนขี้ยามมาเป็นนายก มาตั้งเป็นนายกขึ้นมาเพื่อเมืองไทยนี่จะเป็นเถ้าเป็นถ่านไปหมด เพราะนายกคนนี้ชอบพวกขี้ยาพวกยาเสพติด เอ้า เอามาให้มันเป็นผู้นำทางยาเสพติด เมืองไทยนี้จม นั้นฟังซิ อันนี้เพื่อปราบสิ่งที่เป็นภัยแล้วผิดไปที่ตรงไหน เอามาพิจารณาซิ ถ้าอย่างนั้นเอามาเป็นหัวหน้าทำไม ไปเอาหมาขี้เรื้อนมาเป็นหัวหน้ามันจะสะดวกสบายดี นี่ถ้าเอาหมาขี้เรื้อนเราก็อไม่พอใจ ถ้าเอาคนดีมาอีกก็ไม่พอใจอีก เราจะไปหาคนไหนเราถึงจะพอใจ พิจารณาให้ตึนะตรงนี้

นี่ละอรรถธรรมท่านพูดตามความสัตย์ความจริง สิ่งที่เป็นภัยท่านบอกเป็นภัย อันนี้เป็นมหาภัย เอ้า พูดให้ตรง ๆ มันของเล่นเมื่อโรมันไว้หน้าใครเมื่อไร เอาพระพุทเจ้ามาก็ดี เอาสาวกอรหันต์มาก็ดี มาประชุมกัน เฉพาะอย่างยิ่งศาลาวัดป่าบ้านตาดนี้ เอาพระอรหันต์มา เอาพระพุทเจ้ามา เชิญท่านมานั่งรวมกันนี้หมด แล้วเอายาเสพติดไปให้ท่านเสพ เอาให้เสพทุก ๆ พระองค์เลย เอายาเสพติด เอาอย่างที่ดี ๆ นั้นละ เอายาเสพติดที่ยอด ๆ นั้นละ ให้เสพตั้งแต่พระพุทเจ้ามาถึงสาวกอรหันต์ พระพุทเจ้าก็ดี พระสาวกก็ดีเป็นพระขี้ยาทั้งหมด จะฟื้นตัวไม่ได้เลย

เพราะคำว่ายาเสพติดนี้มันเกี่ยวข้องกับเรื่องสมมุตินิยม ยาเสพติดเป็นสมมุติธาตุชั้นของพระพุทเจ้า ของพระอรหันต์เป็นสมมุติ ธาตุชั้นเป็นสมมุติกับสิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติเข้ากันได้สนิท เหมือนธาตุชั้นของคนเรารวมตาหัว ๆ ไป ไม่มีกรณีพิเศษแต่อย่างใด ว่าพระพุทเจ้าจะไม่ติดยาเสพติด ว่าพระอรหันต์จะไม่ติดยาเสพติด ดวงใจของพระพุทเจ้าไม่ติด ดวงใจของพระอรหันต์ไม่ติด แต่สมมุติอันนี้ที่เป็นวิสัยของโลกนี้ คือพระพุทเจ้ารูปร่างเหมือนกับพวกเรา สาวกทั้งหลายรูปร่างเหมือนกัน นี่เข้าเป็นฝ่ายสมมุติแล้ว ยาเสพติดก็เป็นสมมุติเข้ากันได้สนิท เป็นคนขี้ยาไปด้วยกันหมด

ถ้าลงไปกินแล้วไม่ไว้หน้าว่านี่พระพุทเจ้านะ ยาเสพติดนี้จะเข้าไม่ถึง เข้าไม่ถึงจริงสำหรับจิตบริสุทธิ์ของพระพุทเจ้า แต่ธาตุชั้นพระสรีระของพระพุทเจ้า ร่างกายของพระอรหันต์ติดได้ด้วยกันทั้งนั้น เอ้า ฟังให้ตึนะคำนี้ นี่ละมันไว้หน้าเมื่อไรเป็นของดีของดีหรือ พอพี่น้องทั้งหลายเราจะไปยินดีกับมัน จะเอาถึงขนาดให้เมืองไทยจมหมดนั้นหรือ

ยกตัวอย่างตั้งแต่พระพุทธเจ้ามานี้เลิศเลอขนาดไหนยังจมด้อยกัน คนไทยจะเอาความวิเศษวิโสมาจากไหนให้เก่งกว่าพระพุทธเจ้า ถึงกับว่าจะเจริญรุ่งเรืองเหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระอรหันต์ไปมีย่างเหรอ ให้จำให้ตึนะคำนี้ ให้พากันรีบเร่งชวนชววย พยายามแก้ไขดัดแปลง ใครมีลูกมีหลานเป็นสมบัติของตัวเองซึ่งจะรับผิดชอบจะมองคอยหาตั้งแต่วงราชการงานเมืองให้มาช่วยมาเหลือ ตัวเองเป็นผู้รับผิดชอบระหว่างพ่อแม่กับลูก เพื่อนฝูงด้วยกันรับผิดชอบกันอยู่ ทำไมไม่เสียเวลา ดูอันนี้ชิมันใกล้ชิดติดพันกับวงราชการที่ท่านรับภาระทั่วประเทศ จะมาดูแลทั่วถึงได้ยังไง ไอ้เราที่ดูแลซึ่งกันและกันอยู่นี้มันทั่วถึงกันได้ ลูกกับพ่อกับแม่ดูแลทั่วถึง เพื่อนฝูงดูแลทั่วถึง แนะนำสั่งสอนตักเตือนกันได้ แก้ไขกันได้ โดยไม่จำเป็นให้เดือดร้อนถึงผู้นำละนะ พากันจำเอา

วันนี้เทศน์ไปก็ลูกลามไปที่ไหน ๆ บ้างเราก็ไม่รู้ละ วันนี้ก็ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงฯ ท่านก็จะเสด็จกลับแล้ว ท่านมาพักอยู่ที่วัดป่าบ้านตาดได้ ๒ คืนแล้วนี่ วัดนี้ก็มิวาสนา เราก็ไม่เคยคาดเคยฝันว่าเราจะมีวาสนา ท่านยังเสด็จมาประทับที่นี่ มาภาวนาที่นี่ด้วยนะ วัดก็มีวาสนา แล้วบรรดาประชาชนทั้งหลายมานี้ก็มีวาสนา แล้วกลับไปบ้านอย่าพากันขี้เกียจวาสนาตกตุมลงนะ เข้าใจไหม เอาละพอ เท่านั้นละพอ ที่นี้จะให้พระละ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th